

fager den svenske Toldkomites Betænkning, saaledes at man deri kan finde de fornødne Oplysninger om de forskellige Næringsveies Udbredelse, Virksomhed, Frem- og Tilbagegang, Indførsels- og Udførselsmængden af de Varer, som de tilvirke, Antallet af Arbejdere, som de beskæftige, fondret efter Alder og Køn, Arbejdets Bestaffenhed, Arbejdstiden og Arbejdslønnens Størrelse i de forskellige Arter af industrielle Etablissementer m. m. Ogsaa Oplysning om denne sidstnævnte vilde efter Udvalgets Skjøn være af Betydning ved Afgjørelsen af, om der bør ydes den paa-gjældende Virksomhed Beskyttelse. Men derom findes ingen somhelst Angivelse i noget af de i Anledning af Toldlovens Forelæggelse indkomne, som Bilag til denne Betænkning trykte Andragender, hvilke vi have overveiet og taget Hensyn til, saavidt vi fandt dem grundede.

Mindst Betænkkelig har Udvalget haft ved Beskyttelsen for det egentlige Haandværk. Ikke blot har et Flertal helt igjennem fastholdt de dertil sigtende Bestemmelser i Forslaget, men paa adskillige Positioner har det foreslaaet at gaa højere, end Regjeringen har anset for nødvendigt, saaledes i Henseende til Reblagerarbejde (Position 82), Metalarbejde (104), Sandstø (128 a.), og i Henseende til adskillige Haandværksfrembringelser have flere eller færre af Udvalgets Medlemmer end ikke taget i Betænkning at foreslaa en Forhøjelse af den nuværende Told, hvor Erfaringen har vist en Trang til større Beskyttelse. Saaledes har et Flertal foreslaaet en Toldforhøjelse for Jodtøi (Position 128 b.) og Buntmagerarbejde (128 c.), et Mindretal endvidere for Klædningsstykker (Position 79).

Fra et lignende Synspunkt have vi betragtet den Fabrikvirksomhed, der udfolder sig i en større Mængde Forretninger Landet over og væsentlig drives ved Haandkraft, saasom Tobaks- og Cigarfabrikationen — jfr. Andragende 2, som viser, at der alene i Kjøbenhavn findes 65 Tobaksfabriker — for hvilken den i Regjeringsforslaget satte Beskyttelsestold derfor ogsaa er foreslaaet forhøjet. Mere tvivlsomt stiller Udvalget sig derimod overfor Spørgsmaalet om Beskyttelse for de Industrigrene, der kun drives i enkelte, ubertiden endog kun i et enkelt større Anlæg. En Selvfølge er det dog, at man ikke maa præmiere de fremmede Fabrikater, og at de indenlandiske derfor i alle Tilfælde maa nyde en Beskyttelse i Betragtning af den Told, som de have ydet for deres Naar- og Hjelpestoffer, af hvilken Grund Flertallet i Udvalget heller ikke har kunnet gaa ind paa at ophæve Tolden paa Skibe i Position 124. Men dernæst har den indenlandiske Fabrikant ogsaa et billigt Krav paa at værges mod, at den udenlandiske Konkurrent underbyder ham ved at kaste sin Overproduktion ind paa det danske Marked. Dette vil han efter Omstændighederne, som i Papirfabrikanternes Andragende (8) paavist, have

Fordeel af at gjøre, og til denne Mulighed bør man ved Toldansættelsen ikke undlade at tage Hensyn. Men dette Hensyn kan dog kun med Føie paaberaabes der, hvor det anvendte Arbejdes Værdi er usforholdsmæssig stor i Forhold til Stoffets Værdi, og hvor derfor Virksomheden overveiede maa ses fra et industrielt, ikke fra et kommercielt Synspunkt. Derfor kan Udvalget ingenlunde i alle Tilfælde erkjende, at de indkomne Andragenders Klager over den fremmede Overproduktions Indflydelse ere besjødte. Endelig er det en Selvfølge, at Nedsættelsen bør ske med fornøden Moderation, for ikke at gribe ruinerende ind i bestaaende Virksomheder, og fra dette Synspunkt har Udvalgets Flertal i Særdeleshed ment at burde foreslaa Tolden paa Porcellan og Fajance sat nærmere ved den nu-gjældende Satz, end Tilfældet er i det forelagte Lovforslag, hvilket tilbørlig ogsaa gjælder om Papirtolden, i Henseende til hvilken det derhos, efter hvad der er oplyst i Andragende 30, neppe er korrekt, naar det i Lovforslagets Motiver siges, at „en Mængde“ af Fabrikationens Hjelpestoffer ved Forslaget ere gjorte toldfrie. I Hensyn til de anførte Betragtninger har Flertallet ogsaa ment at burde blive staaende ved den foreslaaede Told paa raffineret Sukker.

Til de foranstaaende mere almindelige Betragtninger over Toldafgifterne skal der dernæst føies nogle Bemærkninger angaaende Skibsafgiften, som har været Gjenstand for indgaaende Forhandlinger i Udvalget, uden at det derved er lykkedes at bringe de modstridende Anskuelser til Enighed, idet henholdsvis et Flertal og et Mindretal stille hvert sine Endringsforslag desangaaende.

Naar et Flertal (Brasch, Breinholt, Falleen, Gaffner, Mourier-Petersen og W. Petersen) med Bellægelse har set Skibsafgiften i det foreliggende Lovforslag nedsat fra 50 til 25 Ore pr. Ton, tror det dertil at have haft god Føie, medens det paa den anden Side ikke er blindt for, at Regjeringen kan være ledet til den foreslaaede Nedsættelse ved Folkethingets bestemt udtalte Ønsker om Skibsafgiftens fuldstændige Ophævelse og ved den stærke Opinion imod en Afgift, der i Pressen, i Møder og i Adresse fremstillede som særlig trykkende for Skibsfarten og som bebyrdende for vor Industri og Handel, medens samtidigt Afgiftens Urimelighed paavistes ved Fremstillinger af, hvor ulige — og derfor uretfærdig — Afgiften faldt paa forskellige Væreforter og derved fordyrede Tilværelsen for den hele Befolkning. At en saadan Opinion har kunnet reises af de interesserede Parter kan ikke være overrassende, da